

ชื่อเรื่อง	โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารงาน กิจการนักศึกษาในระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ผู้วิจัย	สุมัทนา หาญสุริย์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สวัสดิ์ โพธิวัฒน์ รองศาสตราจารย์ ดร. สายันต์ บุญใบ ดร. สุรัตน์ ดวงชาทม
ปริญญา	ค.ด. (การบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารงานกิจการนักศึกษาในระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารงานกิจการนักศึกษาในระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) ศึกษาทิศทางและขนาดของปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารงานกิจการนักศึกษาในระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 200 คณะ ในแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย คณบดี รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาประจำคณะ เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 600 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและโปรแกรมลิสเรลวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนาและสถิติอ้างอิง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารงานกิจการนักศึกษาในระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วยตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) สมรรถนะของคณะ 2) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัวแปร ได้แก่

1) การจัดกิจกรรมนักศึกษา 2) บรรยากาศของคณะ และ 3) ประสิทธิภาพการบริหารงาน
กิจกรรมนักศึกษา

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารงานกิจกรรม
นักศึกษาในระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิง
ประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์มีซึ่งมีค่าเท่ากับ 37.75 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
(P-value = 0.48df=38) ซึ่งเป็นการยืนยันว่ารูปแบบเชิงสมมติฐานมีความสอดคล้อง
กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ยังมีค่าที่ระบุความกลมกลืนอื่นๆ เช่น ค่าดัชนี
ความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 ค่าดัชนีวัด
ระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้
(AGFI) เท่ากับ 0.97

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
กิจกรรมนักศึกษาในระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งอิทธิพลทางตรง อิทธิพล
ทางอ้อม อิทธิพลรวม พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุด ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
มีค่าอิทธิพลทางตรงสูงสุด เท่ากับ 0.42 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุด ได้แก่ สมรรถนะ
ของคณะ ส่งผ่านปัจจัยการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าอิทธิพลทางอ้อมสูงสุด เท่ากับ 0.89
และปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุด ได้แก่ สมรรถนะของคณะ มีค่าอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.63
โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาในระดับคณะของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 4 ปัจจัย คือ สมรรถนะของคณะ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การจัด
กิจกรรมนักศึกษา และบรรยากาศของคณะ ปัจจัยทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบาย
ประสิทธิผลการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาในระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ได้ร้อยละ 57

คำสำคัญ : โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ, ประสิทธิภาพการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา

TITLE A Causal Relationship Model of Effectiveness of Student Affairs Administration at a Faculty Level in Rajabhat Universities

AUTHOR Sumattana Hansuri

ADVISORS Asst. Prof. Dr. Sawat Pothivat
Assoc. Prof. Dr. Sayan Boonbai
Dr. Surat Duangchatom

DEGREE Ed.D. (Educational Administration and Leadership)

INSTITUTION Sakon Nakhon Rajabhat University

YEAR 2017

ABSTRACT

The purposes of this research aimed to : 1) study causal factors of the effectiveness of student affairs administration at a faculty level in Rajabhat Universities; 2) verify the consistency of the developed causal relationship model of the effectiveness of student affairs administration with empirical data, and 3) study the direction and size of causal factors of the effectiveness of student affairs administration. The questionnaire was administered to 600 personnel, including deans, vice-deans for academic affairs and faculty advisors, drawn from 200 faculties in Rajabhat Universities nationwide in the academic year 2016. The samples were obtained through Proportional Stratified Random Sampling. Data collection was carried out by using both the interview and the questionnaire. The statistics used for data analysis were descriptive and inferential methods. The computer software program and Linear Structural Relationship (LISREL) programs were also applied to analyze the data.

The findings revealed that:

1. The causal factors of the effectiveness of student affair administration at a faculty level in Rajabhat Universities consisted of two external latent variables:

1) Faculty Capacity, and 2) Administrator Leadership. The three internal latent variables comprised: 1) Student Activities, 2) Faculty Atmosphere and 3) Effectiveness of Student Affairs Administration.

2. The developed causal relationship model of the effectiveness of student affair administration at a faculty level in Rajabhat Universities was well fitted with the empirical data with a Chi-square of 37.75, but found no significant differences (P -value = 0.48, df = 38). These data provided evidence that the hypothesized causal relationship model was created consistently with the empirical data. The following statistics were also applied for assessing the goodness-of-fit, such as Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.00, Goodness of Fit (GFI) = 0.99, and Adjust Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.97.

3. The results revealed that the factors influencing the effectiveness of student affairs administration at a faculty level in Rajabhat Universities had direct, indirect and total effects. The results further indicated that Administrator Leadership had the highest direct effect at the strength of 0.42, while Faculty Capacity affecting through Student Activities had the highest indirect effect at the strength of 0.89. In addition, Faculty Capacity had the total effect at the strength of 0.63. The four factors affecting the effectiveness of student affairs administration at a faculty level in Rajabhat Universities involved Faculty Capacity, Administrator Leadership, Student Activities, and Faculty Atmosphere. The said factors were able to explain the effectiveness of student affairs administration at a faculty level in Rajabhat Universities at 57 percent.

Keywords : Causal Relationship Model, Student Affairs Administration